

Jo, malgrat els anys de mili que porto a la motxilla, els cabells blancs i els ulls plens de sorra, sóc d'aquelles persones estranyes que quan es fiquen al llit, sols i tard, desconnecten immediatament de tot allò viscut durant el dia i imaginem contes, històries o pel·lícules que ens fan l'inici de la nit menys fosca i molt més distreta. La llàstima

és que encara no he après a traslladar aquests contes als somnis, i és que els

somnis són anàrquics, sempre van a la seva bola i és molt complicat poder dominar el regne de l'inconscient. Sí, potser sí que els surrealistes reivindicaven aquest regne com a fons d'inspiració per a l'art, però els

surrealistes a més a més de surrealistes, eren uns mentiders enormes.

La nit de diumenge i al canal 33, van fer una

sèrie de la BBC sobre l'Egipte de la pedra Rosetta, de l'anglès Young i el francès Champollion, sobre tota aquella

civilització sorprenent d'escarabats, de gats, de piràmides, d'en Tutmosis, d'en Ramses i d'en Tutankhamun. I em va fer somniar despert, de nou em va aparèixer l'obsessió per aquella època tan apassionant i llunyana. Desenes de vegades he maleït la carrera de dret i me n'he penedit per no haver estat un egiptòleg famolenc i ple de sorra del desert a les butxaques. Mal viure en una pensió de mala mort de la perifèria de el Caire, escriure i fotografiar la revolució i passejar entre l'ordre desordenat del museu de la capital egípcia i, amb la boca oberta, tocar amb la punta dels dits el vidre de les vitrines polsoses i plenes de meravelles.

Un egiptòleg que sabés llegir els jeroglífics i els ulls de les dones egípcies, estudiar les piràmides colossals i viatjar amb els faraons més enllà de l'estrella polar. Un egiptòleg amb el cap ple de projectes, amb l'esperança de trobar un dia o altre la tomba de Marco Antonio i Cleopatra o, què sé jo, la de Romeo i de Julieta, la de Calixto i Melibea, de Tristán i d'Isolda, de Diego Rivera i de Frida Kahlo, d'en Dalí i de la Galà, d'en John Lennon i de la Yoko Ono... Uf, em sembla que m'entra el somni, fase REM, bona nit lectors.

I disculpeu-me si faig massa soroll, jo no ronco, jo respiro fort.

Desenes de vegades he maleït la carrera de dret i me n'he penedit per no haver estat un egiptòleg famolenc...

| XAVIER SOLANAS

La RFEN premia el CN Granollers

La Real Federación Española de Natación (RFEN) ha fet públic els premis i distincions que concedirà a les entitats i esportistes per les seves actuacions durant la temporada esportiva 2011-12. El Club Natació Granollers és una de les entitats distingides i rebrà el premi al reconeixement esportiu, com a club que ha aportat esportistes als Jocs Olímpics de Londres 2012. A més a més, la sincronista del Club, **Laia Pons** (foto), rebrà la medalla extraordinària al mèrit esportiu per la medalla de bronze als Jocs Olímpics i per l'or del Campionat en equipo i combo de l'Europeu d'Eindhoven. Tanmateix, signarà el Llibre d'Honor de la RFEN, juntament amb els esportistes que han obtingut també medalla en els passats Jocs Olímpics.

Cristina Salvador, sincronista també del Club Natació Granollers, rebrà la medalla extraordinària al mèrit esportiu, ja que també va formar part de l'equip i el combo que va

telegrames

aconseguir l'or a l'Europeu. Els premis i distincions de la RFEN es lliuraran en el transcurs de l'actual temporada, amb motiu de les diferents competicions o esdeveniments que organitza aquesta Federació.

L'ESPORT I LES FRANQUESES

L'organització de la Festa de l'Esport i la corresponent elecció dels millors esportistes per part dels ajuntaments és una proposta que fa uns anys organitzaven només uns quants i que ara s'ha generalitzat força en un intent de retre homenatge a aquells que més destaquen.

El passat cap de setmana, l'Ajuntament de les Franqueses va organitzar a l'Hotel Ciutat, l'edició d'enguany. Per a satisfacció del seu alcalde, Francesc Colomé, unes 400 persones van assistir a l'acte (veure esports) que comptà amb l'assistència, entre d'altres, de la campiona olímpica granollerina de sincronitzada, Laia Pons.

Conferència sobre urbanisme de Manuel de Torres Capel

Els Amics Ciutat de Granollers, entitat que presideix **Carme Batlle**, organitzen el proper dimecres, dia 20, a les 7 de la tarda, al Museu, una conferència del cicle Civitas Civium (La ciutat dels Ciutadans) amb el títol: "Urbanisme a Granollers abans i ara. Propostes de futur", a càrrec de **Manuel de Torres Capell**, arquitecte. El conferenciant, autor del pla urbanístic de Granollers l'any 1980, és Catedràtic del Departament d'Urbanisme i Ordenació del Territori en la Universitat Politècnica de Catalunya.

La presentació del ponent anirà a càrrec de **Santiago Cucurella**, director de la Fundació Universitària Martí l'Humà de la Garriga.

El Bisbe de Terrassa sobre Benet XVI

Després de ser coneguda fa uns dies la renúncia del Papa Benet XVI, han estat ben diverses les opinions que sobre el tema han arribat a la redacció, entre les quals la del Bisbe de Terrassa (a la qual pertany la diòcesi de Granollers), **Josep Àngel Saiz Meneses**.

Entre d'altres coses el Bisbe destaca: "Benet XVI ha exercit un veritable lideratge, ha assumit els reptes del món actual i de l'Església i ha donat resposta des de la profunda fe, la sòlida formació teològica i l'experiència pastoral".

Sobre la seva renúncia, el Bisbe de Terrassa assenyala que "el seu darrer acte, la seva renúncia, és fruit de tot allò que s'ha caracteritzat al llarg de la seva vida i que s'ha accentuat en l'exercici del ministeri de Sucessor de Pere, una profunda vivència espiritual, una lúcida percepció de la realitat i un gran amor a l'Església".

| XAVIER SOLANAS

AURELI ALTIMIRA

Des de fa unes quantes temporades, l'Aureli Altimira (Cardedeu, 1968) ve realitzant les tasques de preparador físic al FC Barcelona, un treball que va fer al costat en els seus inicis de Pep Guardiola amb gran efectivitat i dedicació. Després de la marxa d'aquest entrenador i després també de l'arribada de Tito Vilanova, l'Altimira passà a treballar amb el nou staf tècnic al costat també de Jordi Roura, que com ja és conegut i degut als problemes de salut que afecten al primer entrenador, ha agafat la direcció del primer equip.

En aquestes circumstàncies, la tasca d'Altimira segueix essent fonamental a l'hora de fer realitat la gran trajectòria del primer equip del FC Barcelona en les diverses competicions en les quals participa. Enamorat del seu treball i de les seves responsabilitats com a un dels responsables de la preparació física dels jugadors, és d'aquelles persones —ens va dir en una entrevista fa uns anys— que gaudeix del seu treball diari. "Hi ha dies, ens comentava satisfet, que l'entrenament es converteix en una gran obra d'art, perquè autèntic art és el que fan amb la pilota aquests jugadors en determinats moments". "Una circumstància, afegia, que mereix l'aplaudiment de l'equip tècnic quan els veiem fer el que fan". Sempre prudent en els seus comentaris, a l'Altimira li toca ara actuar amb les noves responsabilitats davant l'absència puntual d'en Tito.